

KU 255/

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III-021-99/14

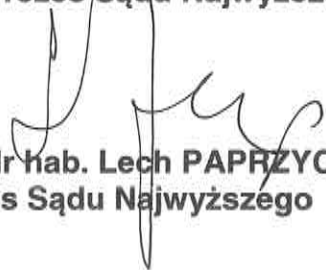
Warszawa, dnia 25 kwietnia 2014 r.

**Pan
Piotr ZIENTARSKI
Przewodniczący
Komisji Ustawodawczej
w Senacie Rzeczypospolitej Polskiej**

W odpowiedzi na pismo z dnia 27 marca 2014 r., BPS/KU-034/599/12/14 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (druk senacki nr 599)**.

Z poważaniem

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

**p.o. Prof. dr hab. Lech PAPRZYCKI
Prezes Sądu Najwyższego**

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2014 r.

**SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ**

Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

BSA III – 021 – 99/14

Uwagi do projektu ustawy

o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (druk senacki nr 599) nadesłanego przy piśmie Przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP z dnia 27 marca 2014 r. nr BPS/KU-034/599/12/14

Wymieniony w tytule uwag projekt ustawy jest trudny do zaakceptowania z jednej zasadniczej przyczyny – nie uwzględnia faktu, że sąd administracyjny I instancji w przypadku oddalenia skargi ani nie sporządza z urzędu pisemnego uzasadnienia, ani w razie jego sporządzenia na żądanie jednego z uczestników postępowania nie doręcza go pozostałym, którzy nie wnieśli o sporządzenie takiego uzasadnienia i o doręczenie im odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem (por. art. 141 § 1 i § 2 oraz art. 142 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm., dalej p.p.s.a.). Oznacza to w praktyce, że w przypadku wydania wyroku sądu administracyjnego oddalającego skargę, bezpowrotnie tracona jest możliwość wniesienia skargi kasacyjnej przez ten podmiot, który nie wystąpił o sporządzenie pisemnego uzasadnienia, a także przez każdego, którego wniosek o sporządzenie pisemnego uzasadnienia został prawomocnie oddalony lub odrzucony (ma to miejsce między innymi w wypadku złożenia takowego wniosku z uchybieniem siedmiodniowego terminu, a także oddalenia wniosku o przywrócenie takiego terminu).

Wypada natomiast zakładać, że zasadniczą część podmiotów poszukujących prawa pomocy będą stanowili ci, których skargi zostały oddalone wyrokami sądów I instancji.

Tymczasem konstrukcja prawa do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku oraz od części postanowień sądu administracyjnego I instancji bezwzględnie

wymaga: 1) sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku (postanowienia kończącego postępowanie), który miałby stać się przedmiotem takiej skargi oraz 2) doręczenia odpisu wyroku (postanowienia kończącego postępowanie) wraz z uzasadnieniem podmiotowi, który rozważa możliwość wniesienia skargi kasacyjnej lub widzi potrzebę wniesienia takowej (por. art. 177 § 1 p.p.s.a. w powiązaniu z art. 141 § 1 i § 2 oraz art. 142 § 1 i § 2 tej ustawy.)

Trzydziestodniowy termin na wniesienie ewentualnej skargi kasacyjnej (to jest termin, na możliwość przywrócenia którego w nowych okolicznościach wskazuje się w projekcie), zawsze jest bowiem liczony od dnia doręczenia odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem tej stronie lub jej pełnomocnikowi, która nosi się z zamiarem wniesienia skargi kasacyjnej. Bezprzedmiotowe jest zatem stwarzanie nowej możliwości przywracania terminu na wniesienie skargi kasacyjnej wobec braku uprawnienia do domagania się sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku, jaki ewentualnie miałby stać się przedmiotem takowej skargi w sytuacji, gdy nie ma ani obowiązku sporządzenia z urzędu takiego uzasadnienia, ani jego doręczenia, a to jest regułą w wypadku oddalenia skargi przez sąd I instancji (por. zwłaszcza art. 141 § 1 i § 2 p.p.s.a.)

Trudno jest również wymagać od wyznaczonego z urzędu pełnomocnika procesowego, by zajmował stanowisko w przedmiocie ewentualnego wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku oddalającego skargę, gdy nie będzie on dysponował uzasadnieniem orzeczenia, jakie miałyby być – zdaniem strony, której przyznano prawo pomocy – przedmiotem takiej skargi, ani nie będzie mógł skutecznie wystąpić o sporządzenie stosownego uzasadnienia i doręczenie mu przez sąd I instancji.

W projekcie nie uwzględnia się również, że wystąpienie z samym wnioskiem o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku (gdy taki wniosek jest niezbędny – por. art. 141 § 2 p.p.s.a.) wymaga zachowania siedmiodniowego terminu od dnia ogłoszenia wyroku, a także uiszczenia opłaty kancelaryjnej w wysokości 100,- zł (por. § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych ponoszonych w sprawach sądownoadministracyjnych – Dz. U. Nr 221, poz. 2192), pod rygorem odrzucenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, na poniesienie której to opłaty może nie być stać wielu osób spośród dążących do uzyskania prawa pomocy na etapie po ogłoszeniu wyroku sądu I instancji.

Z tych przyczyn opiniowany projekt, w obecnym jego kształcie, nie powinien stanowić przedmiotu dalszych prac legislacyjnych.